Perjantai, lokakuu 29. 2010

Palosaari - Brärdö sielukkaasti

Toistaiseksi paras ja ylittämätön kirja Palosaaresta on Vasabladetin pääkirjoitustoimittaja Peter Erhstömin ruotsiksi kirjoittama – "Brändö – En stadsdel med själ" - Palosaari – kaupunginosa, jolla on sielu. Valitettavasti teos ei ole ilmestynyt suomen kielellä, ei ainkaan vielä. Ehrströmin kirja ilmestyi 2005. Ehrström asui Palosaarella elämänsä 12 ensimmäsitä vuotta.Auvo KostiainenKirja oli minulle hyvin mieluisaKirjan arvosteli melko tuoreeltaan toinen palosaarelainen, ns. Arava-taloissa Urheilukadulla nuoruutensa viettänyt Turun yliopiston professori Auvo Kostiainen Acgricola-historia-sivuston kirja-arvosteluissa 03.02. 2006. Arvostelu oli otsikoitu: Palosaaren metamorfoosit ”Ehrström, Peter: Brändö - en stadsdel med själ. Scriptum, 2005. 288 sivua.”Kostiainen Ehrströmin kirjasta”Peter Ehrströmin kirja oli minulle hyvin mieluisa ja mielenkiintoinen. Varsinkin kun muistan lähes jokaisen talon ja kadun Präntööltä, jossa meidän jengimme kävi "seikkailemassa", "sotimassa", pelaamassa muiden alueiden joukkueita vastaan, tai muuten katselemassa. Minäkin ja Arava-talojen muut pojat olimme VPVn junioreja vuosikaudet, mutta sitten jäivät pelit kun lukio (Vaasan Lyseo) alkoi olla viime vaiheissa, sanoo Kostiainen 28.10.2010.-”Tietysti voi ehdottaa että joitakin asioita olisi voinut käsitellä laajemmin tms. Sitäpaitsi Präntöön alueesta minulla on vähän eri käsitys. Mielestäni sen voisi vetää aivan maantieteellisesti niemekkeenä.-Raja olisi silloin siellä ruotsinkielisen vapaapalokunnan entisen talon (FBK) viereisellä tiellä (Alskatintie?). Tottakai näin suurella esikaupunkialueella on myös osa-alueita kuten "puuvillantalot", Vikinga, Stalininmäki (oikeasti Dahlininmäki), aravatalot, Sunn jne. Mutta nämä alueet ovat muuttuneet viime vuosina paljon, eikä niitä ehkä enää voi samaalla tavalla määritellä kuin ennen. ”Kokonaisuudessaan Kostiaisen arvio Peter Ehrstrandin kirjasta on mairitteleva. Kostiainen kirjoittaa mm:”Palosaarella on oma erityinen ja mielenkiintoinen historiansa, johon Ehrström on paneutunut vuosien ajan. Hänellä on historioitsijan tausta, ja kirja täyttää hyvin tutkimuksen vaatimukset. Aineisto on laaja, alkaen arkistomateriaalista, muistelmista ja matkakertomuksista. Haastatteluja hän on hyödyntänyt runsaasti. Tekijä kuitenkin vähättelee kirjan tutkimusluonnetta ja korostaa että kirja on sekoitus historiantutkimusta ja journalismia.”Lue arvostelu tästä:http://agricola.utu.fi/julkaisut/kirja-arvostelut/index.php?id=974
Lue enemmän Vennystä ja Palosaaresta:
Auvo Kostiainen:Vanha präntööläinen
Olen kasvanut nk. Arava-taloissa, jotka ovat vieläkin pystyssä Urheilukadun ja Vapaudentien varrella. Muutimme sinne 1949 keskikaupungilta kun ensimmäinen taloista valmistui. Olin silloin kolmivuotias, meitä oli kolme poikaa, isä ja äiti. Ehrströmin kirja oli minulle hyvin mieluisa ja mielenkiintoinen. Varsinkin kun muistan lähes jokaisen talon ja kadun Präntööltä, jossa meidän jengimme kävi "seikkailemassa", "sotimassa", pelaamassa muiden alueiden joukkueita vastaan, tai muuten katselemassa. Minäkin ja Arava-talojen muut pojat olimme VPVn junioreja vuosikaudet, mutta sitten jäivät pelit kun lukio (Vaasan Lyseo) alkoi olla viime vaiheissa. Asuimme siis lähes kaksikymmentä vuotta (Aravatalossa Urhaeilukadulla) Perheemme oli puhtaasti työväestöä, kuten suurin osa naapurustosta, sekaisin suomen- ja ruotsinkielisiä, niinkuin kaverimmekin. Aika monet niidenkin talojen lapsista hankkivat hyvän koulutuksen, mutta joillakin on mennyt tosi surkeasti (esim. alkoholiongelmia). Arava-taloissa oli paljon lapsia, joka perheessä yleensä kaksi tai useampia lapsia ja talojakin oli tuolloin neljä, ja lisää tuli vielä myöhemmin.

Meillä muodostui jonkinlainen oma identiteetti, jota toteutettin esim. juuri seurojen ulkopuolisissa peleissä tai muuten. Silloin oli monenlaista urheilutoimintaa. Vaasan Vasama piti junioreille harjoituksia ja kilpailuja kesäaikaan uudella urheilukentällä. Talvisin Vaasan hiihtäjät järjesti kilpailuja viikonloppuisin. Siellä hiihdettiin monet kilpailut. Talvisin kenttä oli jäädytetty, oli mahdollista pelata ja jotkut harrastivat "soittoiltoja" (VPV ylläpiti kenttää).Pukukopissa tapahtui onnettomuus eräänä talvena. Pojat olivat rakentaneet omatekoisen tussarin, joka laukesi, ja toinen pojista kuoli. Muistan hämärästi myös vanhan luistelukentän jota pidettiin Onkilahden jäällä. Uuden urheilukentän alkuvaiheissa me pojat rakensimme aivan oman pelikentän siihen Neptunintien ja varsinaisen urheilukentän väliin. Siellä pelattiin meidät "kotiottelut". Taitaa olla parkkialue nykyisin. Vaasan Toverit muuten järjesti uintiharjoituksia ja -kilpailuja ja uimakouluja Vikingan uimarannassa. Oli Palosaarella myös kirkon seuratoimintaa, kävimme paljon mm. poikakerhossa. VennystäMuuten, Venny Kontturi kyllä tiedettiin, mutta itse en oikein koskaan niitä murrejuttuja sisäistänyt, enkä lukenut tarkemmin. Se johtui varmaan oman perheen erilaisesta murre- tms. taustasta (evakkoja Kannakselta). samoin Vaasan Jaakon jutut jäivät minulle avautumatta. Sen sijaan Jorma Ojaharjun kirjat luin aina siltä istumalta. Muistan joskus pelanneeni jalkapalloa hänen kanssaan jossain Vöyrinkaupungin kentällä, kirjoittaa Kostiainen yksityisviestissä.Auvo KostiainenToimii yleisen historian professorina Turun yliopistossa. Viran erityisalueena on Euroopan ulkopuolisten alueiden ja varsinkin Pohjois-Amerikan historia. Kostiaiselle tärkeitä aiheita ovat mm. - Yhdysvaltain historia, erityisesti siirtolaisuuden ja radikalismin historia, Intian historia uudella ajalla, suomalaiset Neuvostoliiton historiassa, etnisyys, siirtolaisuus, pakolaiset ja vähemmistöt sekä siirtolaisuuden ja turismin historia.

Lähettänyt Vaasalainen 07:16